

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศของข้าราชการทหาร
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ
ของข้าราชการทหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำ
อยู่ในต่างประเทศของข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการทหารซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ประจำอยู่
ในต่างประเทศ

“ตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ” หมายความว่า ตำแหน่งตามอัตราการจัดที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหมอนุมัติ

“พ.ช.ต.” หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ประจำ
อยู่ในต่างประเทศ

“บุตร” หมายความว่า บุตรชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่หมายความรวมถึงบุตรบุญธรรมหรือ
บุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นแล้ว

ข้อ ๔ ข้าราชการที่จะได้รับ พ.ช.ต. ตามระเบียบนี้จะต้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ และได้ไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว

ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรของข้าราชการตามวรรคหนึ่งได้อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นการประจำกับ
ข้าราชการในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นประจำการ ก็ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับ พ.ช.ต. สำหรับกรณีดังกล่าว
ตามระเบียบนี้ด้วย

ข้อ ๕ ข้าราชการอาจได้รับ พ.ช.ต. ตามระเบียบนี้ดังต่อไปนี้

(๑) พ.ช.ต. สำหรับตนเองในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ
โดยให้ได้รับตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๒) พ.ช.ต. สำหรับคู่สมรส โดยให้ได้รับในอัตราร้อยละสามสิบของอัตรา พ.ช.ต. ตาม (๑)

(๓) พ.ช.ต. สำหรับบุตร โดยให้ได้รับสำหรับบุตรจำนวนไม่เกินสามคน ในอัตราคนละร้อยละห้าของอัตรา พ.ช.ต.ตาม (๑)

ข้อ ๖ ให้ข้าราชการได้รับ พ.ช.ต. ตามข้อ ๕ (๑) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ให้ได้รับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเข้ารับหน้าที่จนถึงวันที่พ้นจากหน้าที่ ในกรณีที่ต้องส่งมอบงานในหน้าที่ ให้ได้รับจนถึงวันที่ส่งมอบงานเสร็จ แต่ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นจากหน้าที่ ในกรณีที่จำเป็นต้องส่งมอบงานเกินกว่าสิบห้าวัน ให้ได้รับสำหรับวันที่เกินนั้นเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินสามสิบวัน

(๒) ในกรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทน ในต่างประเทศ ซึ่งมีใช้ประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ไปประจำการ ในระหว่างเวลาที่เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ ตามคำสั่งดังกล่าว ให้ได้รับ พ.ช.ต. ในอัตราของประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นไปปฏิบัติราชการโดยให้ได้รับในอัตรารตามระดับตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้น แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปช่วยราชการรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทน ในประเทศไทย ไม่ให้ได้รับ พ.ช.ต. นับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย

(๓) ในกรณีที่ประเทศไทยตัดสัมพันธ์ทางการทูตหรือลดระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศที่ประจำการ ถ้าผู้นั้นต้องเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่นในระหว่างเวลาดังกล่าว ให้ได้รับ พ.ช.ต. ในอัตราของประเทศที่ผู้นั้นไปปฏิบัติราชการโดยให้ได้รับในอัตราตามระดับตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้น แต่ถ้าผู้นั้นได้เดินทางกลับประเทศไทยแล้ว แต่ยังไม่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้คงได้รับ พ.ช.ต. ตามที่ได้รับอยู่เดิมต่อไปอีกได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย

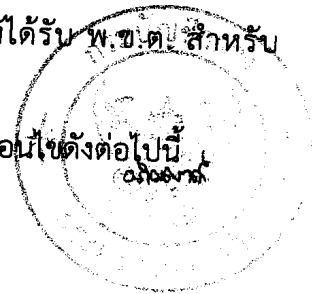
(๔) ในกรณีที่ได้รับคำสั่งหรือได้รับอนุญาตให้ฝึกอบรมภายในประเทศที่ประจำการ ให้คงได้รับ พ.ช.ต. ตามที่ได้รับอยู่ แต่ถ้ากรณีที่ได้รับคำสั่งหรือได้รับอนุญาตให้ฝึกอบรมนอกประเทศที่ประจำการ ให้ได้รับ พ.ช.ต. สำหรับระยะเวลาดังกล่าวไม่เกินปีงบประมาณละสามสิบวันทำการนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเดินทางออกจากประเทศที่ประจำการ

(๕) ในกรณีที่ผู้นั้นลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว หรือลาพักผ่อน โดยได้รับเงินเดือนระหว่างการลาและอยู่ภายในประเทศที่ประจำการ ให้คงได้รับ พ.ช.ต. ตามที่ได้รับอยู่ แต่ถ้ากรณีผู้นั้นลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว หรือลาพักผ่อน โดยได้รับเงินเดือนระหว่างการลาและได้เดินทางออกนอกประเทศที่ประจำการ ให้ได้รับ พ.ช.ต. สำหรับกรณีดังกล่าวไม่เกินปีงบประมาณละสามสิบวันทำการนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเดินทางออกจากประเทศที่ประจำการ กรณีการลาอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่ให้ได้รับ พ.ช.ต.

(๖) ในกรณีที่ผู้นั้นละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ไม่ให้ได้รับ พ.ช.ต. สำหรับระยะเวลาดังกล่าว

ข้อ ๗ ให้ข้าราชการได้รับ พ.ช.ต. ตามข้อ ๕ (๒) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรสนั้นต้องไม่เป็นผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากทางราชการ

(๒) ในกรณีที่คู่สมรสเดินทางเป็นครั้งคราวออกนอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นประจำการ ถ้าปีหนึ่งมีเวลารวมกันไม่เกินเก้าสิบวัน ให้คงได้รับ พ.ช.ต. ตามอัตราที่ได้รับอยู่ แต่ถ้าปีหนึ่งมีเวลารวมกันเกินเก้าสิบวัน ไม่ให้ได้รับ พ.ช.ต. สำหรับวันที่เกินเก้าสิบวันนั้น แต่ถ้าปีหนึ่งมีระยะเวลา รวมกันเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ไม่ให้ได้รับ พ.ช.ต. ตลอดปีนั้น ยกเว้นเป็นการเดินทางออกนอกประเทศเพื่อติดตามไปอยู่ร่วมกับข้าราชการในต่างประเทศตามข้อ ๖ (๒) ให้ได้รับ พ.ช.ต. ในอัตราร้อยละสามสิบของอัตรา พ.ช.ต. ที่ข้าราชการได้รับ

(๓) ในกรณีที่ข้าราชการไม่ได้รับ พ.ช.ต. ตามข้อ ๖ (๖) ไม่ให้ได้รับ พ.ช.ต. ตามข้อนี้ด้วยตลอดเวลาที่ข้าราชการไม่ได้รับ พ.ช.ต. ดังกล่าว

ข้อ ๘ ให้ข้าราชการได้รับ พ.ช.ต. ตามข้อ ๕ (๓) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนบุตร ให้นับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใด และไม่ว่าบุตรนั้นจะอยู่ในอำนาจปกครองของข้าราชการหรือไม่ เว้นแต่ ในกรณีที่ยังไม่มีบุตรหรือมีบุตรยังไม่ถึงสามคน ต่อมา มีบุตรแฝดซึ่งทำให้จำนวนบุตรเกินสามคน ข้าราชการ ผู้นั้นจะได้รับ พ.ช.ต. สำหรับบุตรแฝดดังกล่าวทุกคน เมื่อบุตรแฝดดังกล่าวเป็นบุตรที่เกิดจากการจดทะเบียน สมรสในกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเป็นชาย หรือเป็นบุตรของตนเองในกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเป็นหญิง

(๒) ในกรณีที่บุตรคนใดอยู่ในลำดับที่ได้รับ พ.ช.ต. ถึงแก่ความตายก่อนที่จะบรรลุนิติภาวะ และ มีผลทำให้บุตรคนที่ได้รับ พ.ช.ต. อยู่ มีจำนวนไม่ถึงสามคน ให้เลื่อนบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปขึ้นมาแทน แต่ถ้าบุตรที่อยู่ในลำดับถัดไปนั้นเป็นบุตรแฝด ให้เลื่อนบุตรแฝดมาแทนได้ที่ละคน

(๓) บุตรนั้นต้องยังไม่เคยสมรส

(๔) บุตรนั้นต้องไม่ได้ประกอบอาชีพ

(๕) บุตรนั้นต้องยังไม่บรรลุนิติภาวะ ในกรณีที่บรรลุนิติภาวะในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ไม่เกิน ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าเป็นครั้งแรก ให้ได้รับ พ.ช.ต. ต่อไปแต่ไม่เกินอายุสี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๖) ในกรณีที่บุตรเดินทางเป็นครั้งคราวออกนอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นประจำการ ถ้าปีหนึ่ง มีเวลารวมกันไม่เกินเก้าสิบวัน ให้คงได้รับ พ.ช.ต. ตามอัตราที่ได้รับอยู่ แต่ถ้าปีหนึ่งมีเวลารวมกันเกินเก้าสิบวัน ไม่ให้ได้รับ พ.ช.ต. สำหรับวันที่เกินเก้าสิบวันนั้น แต่ถ้าปีหนึ่งมีระยะเวลา รวมกันเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ไม่ให้ได้รับ พ.ช.ต. ตลอดปีนั้น ยกเว้นเป็นการเดินทางออกนอกประเทศเพื่อติดตามไปอยู่ร่วมกับข้าราชการ ในต่างประเทศตามข้อ ๖ (๒) ให้ได้รับ พ.ช.ต. สำหรับบุตรในอัตราคนละร้อยละห้าของอัตรา พ.ช.ต. ที่ข้าราชการได้รับ

(๗) ในกรณีที่ข้าราชการไม่ได้รับ พ.ช.ต. ตามข้อ ๖ (๖) ไม่ให้ได้รับ พ.ช.ต. ตามข้อนี้ด้วย ตลอดเวลาที่ข้าราชการไม่ได้รับ พ.ช.ต. ดังกล่าว

(๘) ในกรณีที่คู่สมรสเป็นข้าราชการซึ่งได้รับ พ.ช.ต. ด้วย และประจำการอยู่ในประเทศเดียวกัน ให้เลือกกว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้รับ พ.ช.ต. สำหรับบุตร

ข้อ ๙ ข้าราชการซึ่งประจำการในเมืองหรือประเทศที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ อาจได้รับเงินอีกจำนวนหนึ่งเพิ่มจาก พ.ช.ต. ที่ได้รับตามข้อ ๕ (๑) เพื่อเป็นค่าพาหนะในการเดินทางระหว่างประเทศปีละหนึ่งครั้ง โดยให้ได้รับเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราค่าบัตรโดยสารเครื่องบินไปและกลับระหว่างประเทศที่ประจำการกับประเทศไทย ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรได้อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นการประจำกับข้าราชการผู้นั้นในเมืองหรือประเทศนั้นด้วย ก็อาจได้รับเงินเพิ่มนี้ด้วย

หลักเกณฑ์การได้รับเงินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๐ การนับปีตามระเบียบนี้ให้นับตั้งแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับหน้าที่ เว้นแต่ระเบียบนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑ การเบิกจ่าย พ.ช.ต. และเงินตามข้อ ๙ ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดมีเหตุผลเป็นพิเศษที่เห็นสมควรให้ข้าราชการได้รับ พ.ช.ต. นอกจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดเสนอกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการผู้ใดมีคู่สมรสหรือบุตรอาศัยอยู่ร่วมด้วยเป็นการประจำในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ประจำอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ การนับเวลากรณีคู่สมรสหรือบุตรไม่ได้อยู่ร่วมกับข้าราชการเป็นครั้งคราว ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบที่ใช้บังคับอยู่เดิมจนกว่าจะครบรอบปีประจำการ

ข้อ ๑๔ ข้าราชการผู้ใดได้รับ พ.ช.ต. สำหรับบุตรซึ่งไม่เป็นไปตามคำนิยามคำว่า “บุตร” หรือตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ (๓) ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ข้าราชการผู้นั้นคงได้รับ พ.ช.ต. สำหรับบุตรนั้นตามที่ได้รับอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งให้พ้นจากหน้าที่หรือส่งมอบงานในหน้าที่ตามข้อ ๖ (๑)

ข้อ ๑๕ ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ หรือวิธีการใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้นำระเบียบ อัตรา หลักเกณฑ์ หรือวิธีการเกี่ยวกับการได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ จนกว่าจะได้มีการกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ หรือวิธีการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๖ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ~~กุมภาพันธ์~~ พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง